

Bilag 5.

Fyns Stifts Bispeembede.

Odense, den 15. Januar 1927.

Betænkning angaaende Revision af Loven om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken, afgiven i Henhold til Kirkeministeriets Skrivelse af 15. December 1926 (Journ. Nr. 3 Ø. 2218).

Den omhandlede Lov har kun i meget ringe Omfang fundet Anvendelse i Fyns Stift. Derimod er den benyttet i ikke saa faa Tilfælde andetsteds i Landet og bør sikkert opretholdes, om end de Erfaringer, der er gjort, viser Ønskeligheden af, at der foretages en Del Ændringer ved dens Revision.

Da Bevægelsen oprindeligt rejstes for at skaffe andre end teologiske Kandidater fra Københavns Universitet Adgang til Præstegerning i Folkekirken, tænkte man især paa saadanne Mænd, som i deres nærmeste Kreds og ved deres Liv og Arbejde havde vundet saadan Tillid og lagt saadanne Egenskaber for Dagen, at det maatte føles ganske urimeligt, at Folkekirken Ordning var en absolut Hindring for, at de, om det ønskedes, kunde komme til at øve Præstegerning i deres egen Kreds. Det er i Regelen ikke denne Tanke, der er blevet virkeliggjort ved Lovens Brug, selv om den har skabt Vilkaar derfor. Alligevel bør denne Adgang bevares og Loven fornyes, ogsaa under Hensyn til indhøstede Erfaringer ved den Brug, der er gjort af Loven. Men derved maa Kravene til de Lægmand, for hvem Loven aabner Adgang, ikke nedsættes, for at de saakaldte Lægmandspræster ikke skal blive af ringere Anseelse, og den oprindelige ideelle Hensigt derved ganske forfejles.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg tillade mig at paapege nogle Ændringer, som formentlig bør indføres:

§ 1, Stykke 1, forlanger, at der skal være aflagt Prøve i Missionsmarkens Sprog, hvorefter der skal være gjort Tjeneste i mindst 5 Aar. Baade denne Tidsfrist og Forlangendet om Prøven bør opretholdes, men det er unødvendigt og kan virke uheldigt, at de 5 Aar skal være efter Prøven.

Stykke 2 i samme Paragraf bør have en Tilføjelse om, at de der nævnte Frimenighedspræster maa kunne fremlægge en anbefalende Udtalelse af Formanden i det Kirkesamfund, hvori de har tjent.

Stykke 3 bør føjes sammen med Stykke 2, hvorved den i Stykke 2, Slutningen, trufne Bestemmelse ogsaa kommer til at omfatte de i Stykke 3 nævnte. Erfaringen viser, at Bestemmelserne i § 2, Slutningen, ellers vil kunne berøves al Betydning, fordi Frimenighederne selvfølgelig er enebestemmende over Kravene til deres Præster og deres Forhold.

§ 2. De i Stykke 1 omhandlede akademisk uddannede Mænd maa antages at have tilstrækkelig kulturel Uddannelse og bør have Adgang paa lige Fod med de i § 1, Stykke 1, nævnte, naar vedkommende Biskop har forvisset sig om, at deres kristelige Oplysning og Modenhed er saadan, at deres Ordination er for-